

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/199/2015
Identifikačné číslo spisu:	5013200335
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5013200335.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Okresná prokuratúra v Martine, Vajanského námestie 1, Martin, proti odporcovi: Mesto Vrútky, Matušovičovský rad 4, Vrútky, právne zastúpený advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, so sídlom Kuzmányho 4, Martin, o návrhu na zrušenie uznesenia Mestského zastupiteľstva vo Vrútkach č. 57/2012 zo dňa 19.06.2012, konajúc vo veci odvolania odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/46/2013-99 zo dňa 12. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/46/2013-99 zo dňa 12. mája 2015 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pripustil vstup R. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. do konania vedeného pod sp. Zn. 20S/46/2013 ako vedľajšieho účastníka konania na strane navrhovateľa.

Krajský súd s poukazom na § 246c ods. 1, § 93 ods. 1 a 2, § 94 ods. 3 a 4 O.s.p. vyhovel žiadosti R. K. o vstup do konania z dôvodu, že výsledok súdneho konania sa priamo dotýka jeho právnych záujmov. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že predmetom prieskumu v konaní bolo uznesenie Mestského zastupiteľstva vo Vrútkach, ktorým bol R. K. odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra.

Uviedol, že vymedzenie okruhu účastníkov v § 250zf ods. 2 O.s.p. pre konanie o preskúmanie zákonnosti uznesení mestského zastupiteľstva je osobitnou, teda špeciálnou úpravou vo vzťahu k všeobecnej úprave účastníctva v § 250 O.s.p. Keďže v danom prípade nebolo možné postupovať podľa tohto ustanovenia a pribrať navrhovateľa do konania, pretože predmetom prieskumu je uznesenie mestského zastupiteľstva a nie správne rozhodnutie, v ktorom by bol účastníkom správneho konania, aplikoval na vec § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. v spojitosti s ustanovením § 93 O.s.p., v ktorom je upravený inštitút vedľajšieho účastníctva. Odporca voči vstupu navrhovateľa vyjadril námietku, pričom dôvody svojho nesúhlasu nekonkretizoval.

Podľa názoru súdu, navrhovateľ má jednoznačný právny záujem na výsledku konania z dôvodu, že

napadnuté uznesenie odporcu sa týka odvolania jeho osoby z funkcie hlavného kontrolóra Mesta Vrútky, pričom okolnosť, či napadnuté uznesenie bolo vydané v súlade so zákonom alebo nie, je podľa názoru krajského súdu východiskom aj pre posudzovanie nárokov navrhovateľa v ďalšom súdnom konaní, v ktorom sa domáha nárokov z neplatného rozviazania pracovného pomeru.

Navrhovateľ splnil zákonný predpoklad prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní, keď preukázal svoj konkrétny právny záujem na výsledku konania.

II.

Voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline podal odporca odvolanie, v ktorom sa nestotožnil s aplikáciou všeobecných ustanovení O.s.p., a to konkrétne § 93 O.s.p. Podľa jeho názoru, použitie tohto ustanovenia nie je správne, pretože vstúpenie do konania vo veci podľa § 250zf, § 244 a nasl. nie je upravené. Poukázal na povahu konania, v ktorom primeranosť použitia jednotlivých ustanovení je obmedzené účelom a cieľom správneho súdnictva, ktorým je preskúmanie zákonnosti a nezasahovanie do právomoci mestského zastupiteľstva ako sa to snaží dosiahnuť navrhovateľ. Ustanovenie § 250zf ods. 2 O.s.p. taxatívne vymedzuje, kto je účastníkom konania o preskúmaní zákonnosti uznesenia mestského zastupiteľstva, ktorým je mesto a prokurátor. Iná osoba aj v prípade, ak by tvrdila, že jej práva boli porušené, nemôže podať návrh na preskúmanie zákonnosti. V prípade pripustenia použitia § 93 O.s.p. v spojitosti s ustanovením § 246c ods. 1 O.s.p., by museli byť do konania pripustení, v prípade prijatia všeobecne záväzného nariadenia, všetci dotknutí obyvatelia mesta. Podľa jeho názoru pripustenie ďalších osôb v danom prípade nemožno pripustiť.

Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu 1. stupňa zrušil.

III.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu zo dňa 02.07.2015 uviedol, že sa pridrižava svojho názoru vyjadreného v predchádzajúcich podaniach. Navrhovateľ má na výsledku konania právny záujem, pričom tento by sa mal považovať za pribratého účastníka, pretože jeho práva sú preskúmaným uznesením priamo dotknuté. Rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za vecne správne, pretože spod aplikácie § 246c ods. 1 O.s.p. nie sú vyňaté osobitné konania v zmysle siedmej hlavy, piatej časti O.s.p., a teda ani aplikácia § 93 O.s.p. Podľa jeho názoru, základným predpokladom pre posudzovanie inštitútu vedľajšieho účastníctva je preukázanie právneho záujmu na výsledku konania, ktorý bol dostatočne v konaní preukázaný. Podstatou tohto inštitútu je to, aby do konania mohol vstúpiť aj ten, kto nie je účastníkom konania, ale má na výsledku konania právny záujem. Pripustenie vstupu navrhovateľa do konania ako vedľajšieho účastníka nie je zasahovaním do rozhodovacej právomoci mestského zastupiteľstva, slúži len naplneniu účelu súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí po formálnej aj obsahovej stránke.

Pre navrhovateľa je dôležité, aby sa dozvedel riadne a včas o výsledku súdneho prieskumu v merite veci z dôvodu riadneho uplatnenia jeho práva z neplatného rozviazania pracovného vzťahu, prípadne náhrady škody, nemajetkovej ujmy. Jeho vyjadrenia ako dotknutého účastníka môžu prispieť k overeniu, či vydané uznesenie je v súlade s obsahom spisu, či zistený skutkový stav bol dostatočný pre vyvodenie záveru o jeho odvolaní z funkcie hlavného kontrolóra.

Žiadal napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Žiline potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) po preskúmaní napadnutého uznesenia jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Podľa ust. § 250zf ods. 2 O.s.p., účastníkmi konania sú obec, mesto, mestská časť alebo vyšší územný celok a prokurátor.

Podľa § 246c ods. 1 prvá veta OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti (piata časť O.s.p., t.j. ust. § 244 až § 250zg O.s.p.), sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Predmetom odvolacieho konania bolo uznesenie krajského súdu o pripustení navrhovateľa - R. K., do konania ako vedľajšieho účastníka.

Ako vyplýva z mnohých rozhodnutí Najvyššieho súdu, napr. z rozhodnutí sp. zn. 1Sžr/93/2011, či 1Sžr/155/2011 z 14.02.2012, aj v správnom súdnictve, teda v konaní podľa piatej časti O.s.p. (týka sa teda aj ust. § 250zf O.s.p.) je možno aplikovať ust. § 93 týkajúce sa vedľajšieho účastníctva.

V správnom súdnictve, v zmysle názoru vyjadreného už v uvedených rozhodnutiach, nie je vylúčená primeraná aplikácia § 93 O.s.p., upravujúceho inštitút vedľajšieho účastníka. Ustanovenie § 93 O.s.p. však predpokladá, že na výsledku už začatého, ale doteraz ešte právoplatne neskončeného súdneho konania, môže mať záujem aj osoba, ktorá nie je ani jeho účastníkom, ani jedným zo spoločníkov, ak sa jej výsledok konania podľa hmotného práva napriek tomu týka. Preto zákon dovoľuje, aby táto osoba vstúpila do konania pred súdom prvého i druhého stupňa na strane toho účastníka, na ktorého víťazstve má záujem a ktorému chce svojimi procesnými úkonmi pomáhať. Túto tretiu osobu vstupujúcu do konania za uvedených podmienok zákon nazýva vedľajším účastníkom.

Vedľajšie účastníctvo predpokladá spor (súkromnoprávny) a právny záujem na výsledku tohto sporu. Predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní je právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, t.j. právny záujem na úspešnosti v spore u toho účastníka, ku ktorému pristúpil. O právny záujem ide vtedy, ak rozhodnutím súdu vo veci bude dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka - jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva. Predmetom preskúmavania v tomto konaní je rozhodnutie, ktorým bol navrhovateľ odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra Mesta Vrútky. Toto rozhodnutie sa týkalo osoby navrhovateľa a jedine on môže byť dotknutý na svojich právach. Práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti akejkoľvek inej osoby nie sú rozhodnutím v tomto konaní nijakým spôsobom dotknuté.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne zistenia je namieste konštatovať, že R. K., ktorý bol uznesením Mesta Vrútky odvolaný z funkcie hlavného kontrolóra, preukázal svoj právny záujem na výsledku konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 20S/46/2013, pretože prípadným rozhodnutím súdu vo veci, ktorým by došlo k zrušeniu predmetného uznesenia, bude dotknuté jeho právne postavenie.

Pribratie do konania inej osoby než je účastník konania podľa § 250 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve predstavuje výnimku, a to aj s ohľadom na už uvedené pomerne široké chápanie účastníka správneho konania. V záujme rýchleho a hospodárneho vybavenia veci je preto úlohou súdu v súlade so zákonom regulovať prístup osôb do konania tak, aby nedochádzalo k jeho predlžovaniu, avšak len pri zachovaní ústavných práv fyzických osôb a právnických osôb.

Najvyšší súd po skutkovom a právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že krajský súd postupoval správne, keď rozhodol tak, že pripustil vstup R. K. ako vedľajšieho účastníka do konania vedeného na tamomšom súde pod sp. zn. 20S/46/2013.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k 20S/46/2013-99 zo dňa 12.05.2015 potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.